

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Alexandro VII. Ad Clementem X.

Luxemburgi, MDCCXLII.

CXIV. [i.e. CXI.] Declaratio quod Abbates Ordinis Cisterciensis, qui scilicet
utuntur dispensatione Apostolica circa esum carniū ubique acceptata,
non possint privari voce activa, & passiva, virtute ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74833](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74833)

Transumptio-
rum fides.

verbum de indulto hujusmodi mentionem. Volumus autem, quod presentium litterarum transumptis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personae in dignitate Ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae presentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud S. Marcum, sub Annulo Piscatoris, die 4. Julii 1661. Pontificatus Nostri Anno quarto.

§. 11. Cum autem ea sit rerum humanarum conditio, ut constitutionum, & ordinationum, vel maxime salubrium, sensim lenescat vigor, quin etiam ex animis hominum paulatim elabatur memoria, nisi provida Legislatorum vigilantia subveniat; hinc est quod Nos inviolabili praesertarum constitutionum observationis, quantum cum Domino possumus, coasulere, & ambitionis malum à praedicto Ordine Fratrum Eremitarum S. Augustini, in quo plurimos Viros singulari pietate & doctrina insignes Deo famulari novimus, penitus excludere cupientes, Motu, scientia, & potestatis plenitudine pariter praesertas Clementis, & Pauli Praedecessorum constitutiones cum omnibus, & singulis quomodolibet contentis in illis, tenore presentium, perpetuo confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis, & irrefragabilis Apostolica firmitatis robur & efficaciam adjicimus, ac illas innovamus, & adversus quemcumque non usum, seu contrarium usum, qui quovis modo pretendi, vel allegari posset, restituimus, & plenarie reintegramus.

Confirmat
ut in Rubr.

Decretum
irritans.

§. 12. Decernentes easdem praesentes, ac praesertas literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suisque plenarias, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab omnibus, & singulis, quos illae concernunt, & concernent quomodolibet in futurum, cojusvis status, gradus, ordinis, & conditionis existant, inviolabiliter & inconcussè observari; Neque de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae, aut interesse habentium consensus, aliove quolibet quantumvis magno, & substantiali defectu notari, impugnari, infringi, retractari, aut in controversiam revocari, aut adversus illos quodcumque juris, facti, vel gratiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus concessio quempiam in iudicio, vel extra illud uti, seu se juvare posse; Sicque & non aliter in praemissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam Caesarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinales etiam de Latere Legatos, & alios quoslibet quavis auctoritate fungentes, & functuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate judicari, & diffiniri debere, ac irritum, & inane si secus super his à quocumque quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrariis
derogat.

§. 13. Non obstantibus praemissis, necnon omnibus, & singulis illi, quae praedicti Clemens, & Paulus Praedecessores in suis litteris praesertis voluerunt non obstante, ceterisque contrariis quibuscumque. Ceterum pariter volumus, ut eandem presentium transumptis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quae ipsis presentibus adhiberetur, si forent exhibitae, vel ostensa.

Dat. P. A. 7.
die 1. Julii.

Datum Romae apud Sanctam Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 1. Julii 1661. Pontificatus nostri anno septimo.

CXIV.

Declaratio quod Abbates Ordinis Cisterciensis, qui scilicet utuntur dispensatione Apostolica circa

esum carniū ubique acceptata, non possint privari voce activa, & passiva, virtute sententiarum à Visitatore Apostolico emanatarum.

Vide ad Constitut. 45. hujus Pontificis, In Supremo, in qua declarat posse vesci carniū absque scrupulo, cum non sit de substantia regule.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Nuper pro parte dilectorum filiorum Reipublicae Helvetiorum Nobis expositum fuit, quod cum dilecti filii Abbates Ordinis Cisterciensis in ejusdem Reipublicae ditione existentes convocati ad Capitulum Generale Cistercii in Gallia celebrandum sese accingerent, & pararent ad iter, occulto rumore perceperunt, quosdam Religiosos Gallos ejusdem Ordinis dictos Abstinentes contra antiqua ipsorum jura nunquam hactenus contraversa, à Romanis Pontificibus Praedecessoribus nostris toti Ordini concessa, velle sese prevalere quibusdam sententiis à bon. mem. Francisco dum vixit Sanctae Romanae Ecclesiae Card. de la Rochefoucaud nuncupato emanatis: qui cum à felic. recordationis Gregorio Papa XV. & Urbano Papa VIII. Praedecessoribus pariter nostris commissionem habuisset ad visitanda, & juxta statuta ejusdem Ordinis à Romanis Pontificibus confirmata reformanda Monasteria dicti Ordinis, quae in Gallia indigerent reformatione, & tamen ea nullatenus visitasset; nihilominus dicti Abstinentes contra formam litterarum Apostolicarum, & statuta Apostolica, duas sententias ab eo obtinuerunt, quibus omnes Abbates, & Religiosos communis Observantiae, qui scilicet utuntur dispensatione Apostolica circa usum Carnium ubique acceptata, atque à Nobis per nostras in simili forma Brevis litteras die 10. Novembris 1657. expeditas approbata, inter alia signanter pretendunt esse privatos voce activa, & passiva in electionibus Abbatis generalis, & quatuor primorum Abbatum, Vicariorum Provinciarum, Procuratoris Generalis in Curia, & aliorum publicorum Officialium, administratione Collegii Parisiensis communis Studii dicti Ordinis, receptione Novitiorum ad communem observantiam, aliisque Juribus pertinentibus ad Abbates, & Capitulum generale, & in vim dictarum sententiarum ipsos solos Abstinentes redditos capaces dignitatum, & Officiorum dicti Ordinis, & independentes à jurisdictione ordinaria Superiorum, & Capituli Generalis esse praesumunt.

§. 1. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, licet hujusmodi sententiae fuerint per Judices delegatos cassatae, atque à rec. memor. Innocentio X. etiam praedecessore nostro super praetentis Juribus Abstinentibus praedictis perpetuum impositum silentium; attamen iidem Abstinentes semper dictas sententias validas autument, & pro earum observatione diversos recursus habuerint, propter quas praesumptiones prorogatum fuit Capitulum Generale dicti Ordinis, donec Nos super hac vexatione fuisset consulti: Idcirco Nos pro commissa Nobis caelitus Pastoralis Officii cura memorati Ordinis quieti quantum cum Domino possumus consulere cupientes, ac causae, & causarum hujusmodi statum, & merita, nominaque, & cognomina Judicum, & Colligatorum, & alia etiam speciali expressione digna presentibus pro plenè, & sufficienter expressis habentes, nec non causam, & causas praedictas à quocumque Tribunali, & Judice ad Nos harum serie avocantes, ac declarationem, approbationem, & novam Confessionem à Nobis per

praedictas

Edita A. D.
1661.

Motiva hujus
Constitut.

prædictas litteras die 10. Novembris 1657. emanatas circa eum carniū factas confirmantes, habita relatione de præmissis.

Confirmat
& declarat
prout in rub.

§. 2. Motu proprio, ac ex certa scientia, & matura deliberatione nostris, deque Apostolicæ potestatis plenitudine tenore præsentium districtè prohibemus, ne Abbates, & alii quicumque dicti Cisterciens. Ordinis communis Observantiæ Religiosi ejusmodi Apostolica dispensatione circa eum carniū utentes, super libertate votis activæ, & passivæ in electionibus Abbatis Cistercii Generalis, aliorumve quatuor præcipuorum Abbatum, Vicariorum Provincialium, Procuratoris Generalis Curia, & aliorum publicorum Officialium, in administratione, & regimine Collegii Parisiensis communis Studii dicti Ordinis, in Novitiorum ad communem observantiam cum usu talis dispensationis circa eum carniū, servatis servandis receptione, eorumque educatione, nec in omnimoda Jurisdictione, quam ab initio ejusdem Ordinis habuerunt, & quibuslibet aliis Juribus, quæ ex vi Regulæ, & sæpè dicti Ordinis Constitutionum Apostolica auctoritate confirmatarum, illis & Capitulo Generali competunt ullatenus perturbentur, prohibeantur, vel molestantur, prout non molestari, prohiberi, seu perturbari mandamus, & præcipimus, circumscriptis memoratis sententiis die 27. Julii 1634, & die 20. Augusti 1635. à præfato Apostolico Visitatore (ut dicitur) emanatis, nec non quorumlibet aliorum Judicum, qui circa præmissa quidquam secus statuere, vel decernere tentaverunt, aut præsumperunt, cum omnibus inde sequentis.

Decretum
irritans.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Contrarius
derogat.

§. 4. Non obstant. præmissis, ac Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, ejus Monasteriorum quorumvis etiam juramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, & de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanens ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat, specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscumque.

Dat. P. A. 7.
die 2. Julii.

Datum Romæ apud S. Mariam Minorem sub Annulo Piscatoris, die 2. Julii 1661. Pontificatus Nostri Anno septimo.

CXII.

Ereçtio Provinciæ S. Ladislai Regis in Sclavonia Ordinis Fratrum Minorum de Observantia.

ALEXANDER PAPA VII.

Ad futuram rei memoriam.

Edita A. D.
1661.

EX commissi Nobis divinitus Pastoralis Officii debito ad ea propensis studiis jugiter intendimus, per quæ Religiosorum bonorum, qui relicto sæculo Dei obsequiis sese manciparunt, statui & foelici directioni consulitur, ut secundum laudabilia Ordinum suorum instituta gratum Al-

tissimo impendentes famulatum prosperioribus in dies benedicente Domino proficiant incrementis.

§. 1. Alias si quidem pro parte dilecti filii Lucii à S. Justo tunc temporis Commissarii Generalis Curia Ordinis Fratrum Minorum S. Francisci de Observantia nuncupatorum Nobis exposito quod antea postquam Congregatio tunc existentium S. R. E. Cardinalium negotiis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium præposita Zagabriensem, Varasdiensem, Ormudsiensem, Crisniensem, Remeticensem, Luanicensem, & Crapinensem Conventus Ordinis prædicti in Sclavonia constitutos, necnon Monasterium Sanctissimæ Trinitatis Zagrabienfium Monialium Ordinis S. Claræ curæ primo dicti Ordinis subiectum in novam custodiam ad præscriptum Constitutionum Ordinis hujusmodi cum prærogativis, titulis, & præcedentis consuetis erigi mandaverat dilectus pariter filius Paulus de Tauris Frater expressè professus Provinciæ Austria dicti Ordinis vigore mandati sibi super hoc à dilecto etiam filio Sebastiano à Caieta Cismontanae familiæ prædicti Ordinis Commissario Generali dati septem Conventus, & Monasterium hujusmodi prævia illorum separatione à Provincia Hungariæ ejusdem Ordinis in novam custodiam sæpè dicti Ordinis juxta dispositionem Decreti dictæ Congregationis super præmissis emanati erexerat: Nos supplicationibus dicti Lucii nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinata erectionem supradictorum septem Conventuum, ac Monasterii in novam Custodiam Ordinis præfati à memorato Paulo sicut præfertur factam auctoritate Apostolica confirmavimus, & approbavimus, & alias prout in nostris in simili forma Brevis litteris, die 20. Junii 1656. desuper expeditis quarum tenorem præsentibus pro plenè, & sufficienter expresso haberi volumus uberius continetur.

§. 2. Cum autem sicut dilecti filii Fratres Custodiæ præfate Nobis nuper exponi fecerunt ipsi eandem Custodiam quæ, (ut asserunt, in novem Conventibus Fratrum) adjunctis scilicet ad supradictos septem: Caproncensi sub titulo S. Antonii Patavini; & Charktornienfi Conventibus sub titulo S. Nicolai Episcopi, necnon prædicto Monialium Monasterio ad præfens consistit pro majori illius decore in novam dicti Ordinis Provinciam à Nobis erigi summopere desiderent. Nos specialem ipsis exponentibus gratiam facere volentes, & eorum singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & penis, à jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati eandem Custodiam in novam memorati Ordinis Provinciam cum omnibus & singulis prærogativis, præminentis, privilegiis, juribus, gratiis, & indultis quibus alia ejusdem Ordinis Provinciæ de jure, usu, & consuetudine, & aliis quomodolibet utuntur, fruuntur, & gaudent, ac uti, frui, & gaudere possunt, ac solent, & debent auctoritate prædicta tenore præsentium sine cuiusquam præjudicio perpetuo erigimus, & instituimus.

Erigit prout
in Rub.

§. 3. Decernentes easdem præsentibus litteras semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore spectabit plenissimè suffragari. Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & Delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiti debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decretum
irritans.